

כט (ט) אתון קימין יומא-דון כלכון קדם יג אלהכון
 רישיכון שבטיכון סביכון וסרכיכון כל אנש ישראל:
 (י) טפלכון נשיכון וגירך דבגו משריתך מלקט אעד עד
 מלי מיד:
 (יא) לאעלותך בקימא דיג אלהך ובמומתה דיג אלהך
 גזר עמד יומא-דון:
 (יב) בדיל לקימא יתך יומא-דון קדמוהי לעם והוא
 יהוי-לך לאלה כמא דמלל לך וכמא דקיים לאבהתך
 לאברהם ליצחק וליעקב:
 (יג) ולא עמכון בלחודיכון אנא גזר ית-קימא הון
 וית-מומתא הרא:
 (יד) ארלי ית-מן דאיתוהי הכא עמנא קאם יומא-דון קדם
 יג אלהנא וית מן דליתוהי הכא עמנא יומא-דון:
 (טו) ארלי אתון ידעתון גת דיתבנא בארעא דמצרים וית
 דעברנא ביגי עממיא דעברתון:
 (טז) וחיזיתון ית-שקציהון וית טעותהון אעא ואבנא
 כספא ודהבא דעמהון:
 (יז) דלמא אית-בכון גבר או-אתא או זרעי או-שבטא
 דלבה פני יומא-דון מדחלתא דיג אלהנא למהך למפלח
 ית-טעות עממיא האנון דלמא אית בכון גבר מהרהר
 חטאין או זרון:
 (יח) ויהי במשמעה ית-פתגמי מומתא הרא ויחשב בלבה
 למימר שלמא יהי-לי ארי בהרהור לבי אנא אזל בדיל
 לאוספא לה חטאי שלותא על-זדנותא:
 (יט) לא-ייבי יל למשבק לה ארי בכו יתקף רגזא דיג
 וחמתה בגברא הווא וידבקון בה כל-לוטיא דכתיבין
 בספרא דהן וימחי יל ית-שמה מתחת שמיא:
 (כ) ויפרשנה יל לבישא מפל שבטיא דישראל ככל לוטי
 קימא דכתיבין בספר אורייתא דהן:
 (כא) ויילמר דרא בתרא בניהון דיקומון מבתריכון ובר
 עמלין דייתי מארע רחיקא ויחזון ית-מחלתא דארעא
 ההיא וית-מרעהא דאמרע יג בה:

כט (ט) אתם נצבים היום כלכם לפני יג אלהיכם
 ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל:
 (י) טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עצריך
 עד שאב מימיה:
 (יא) לעברך בברית יג אלהיך ובאלתו אשר יג אלהיך
 כרת עמך היום:
 (יב) למען הקים-אתך היום ו לו לעם והוא יהיה-לך
 לאלהים כאשר דבר-לך וכאשר נשבע לאבתך לאברהם
 ליצחק וליעקב:
 (יג) ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את-הברית הזאת
 ואת-האלה הזאת:
 (יד) כל את-אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יג
 אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום:
 (טו) כי-אתם ידעתם את אשר-ישבנו בארץ מצרים ואת
 אשר-עברנו בקרב הגוים אשר עברתם:
 (טז) ותראו את-שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף
 וזהב אשר עמהם:
 (יז) פן-יש בכם איש או-אשה או משפחה או-שבט אשר
 לבבו פנה היום מעם יג אלהינו ללכת לעבד את-אלהי
 הגוים ההם פן-יש בכם שרש פרה ראש ולענה:
 (יח) והיה בשמעו את-דברי האלה הזאת והתברך בלבבו
 לאמר שלום יהיה-לי כי בשררות לבי אלך למען ספות
 הרנה את-הצמאה:
 (יט) לא-יאבה יל סלח לו כי אז יעשן אף-יג וקנאתו
 באיש הווא ורבעה בו כל-האלה הכתובה בספר הזה
 ומחה יל את-שמו מתחת השמים:
 (כ) והבדילו יל לרעה מפל שבטי ישראל ככל אלות
 הברית הכתובה בספר התורה הזה:
 (כא) ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם
 והנבלי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את-מכות הארץ
 ההוא ואת-תחלתי אשר-חלה יג בה:

(כב) גפרית ומלח שרפה כל-ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא-יעלה בה כל-עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבאים אשר הפך יי באפו ובחמתו:

(כג) ואמרו כל-הגוים על-מה עשה יי ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה:

(כד) ואמרו על אשר עזבו את-ברית יי אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים:

(כה) וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא-ידעום ולא חלק להם:

(כו) ויחר-אף יי בארץ ההוא להביא עליה את-כל-הקללה הכתובה בספר הזה:

(כז) ויתשם יי מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל-ארץ אחרת כיום הזה:

(כח) הנסתרת ליני אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד-עולם לעשות את-כל-דברי התורה הזאת: ׀

ל (א) והיה כיי-באו עליך כל-הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל-לבבך בכל-הגוים אשר הדיחה יי אלהיך שמה:

(ב) ושבת עד-יי אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר-אנכי מצוה היום אתה ובניך בכל-לבבך ובכל-נפשך:

(ג) ושב יי אלהיך את-שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל-העמים אשר הפיצה יי אלהיך שמה:

(ד) אם-יהיה נדחה בקצה השמים משם וקבצך יי אלהיך ומשם יקחך:

(ה) והביאך יי אלהיך אל-הארץ אשר-ירשו אבותיך וירשתה והיטבה והרבה מאבתך:

(ו) ומל יי אלהיך את-לבבך ואת-לבב זרעך לאהבה את-יי אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך למען חייך:

(ז) ונתן יי אלהיך את כל-האלות האלה על-איביך ועל-שנאיך אשר רדפוך:

(ח) ואתה תשוב ושמעת בקול יי ועשית את-כל-מצותיו אשר אנכי מצוה היום:

(כב) גפרתא ומלחא תהי-יקרא כל-ארעה לא תזרע ולא תצמח ולא-יפסק בה כל-עשב כמהפכתא דסדם ועמרה אדמה וצבאים דהפך יי ברגזיה ובחמתה:

(כג) ויימרון כל-עממא על-מא עבד יי כדן לארעא הקא מא תקף רגזא רבא הון:

(כד) ויימרון על דשברו ית-קומא דיי אלהא דאבהתהון דגור עמהון באפקותה יתהון מארעא דמצרים:

(כה) ואזלו ופלו לטענת עממא וסגידו להון בחלון דלא ידעוין ולא אוטיבא להון:

(כו) ותקף רגזא דיי בארעא ההיא לאיתאה עליה ית-כל-לוטיא דכתיבין בספרא הון:

(כז) וטלטלנון יי מעל ארעהון ברגז ובחמא ובתקף רב ואגלינון לארע אחרת כיומא הון:

(כח) דמטמון קדם יי אלהנא ודגלון לנא ולבנינא עד-עלמא למעבר ית-כל-פתגמי אורייתא הקא: ׀

ל (א) ויהי ארי-ניתון עליך כל-פתגמי האלן ברכו ולוטין דיהבית קדמך ותתיב ללבך בכל-עממא דאגלך יי אלהך לתמן:

(ב) ותתוב לדחלתא דיי אלהך ותקבל למימרה ככל דאנא מפקד-לך יומא-דן את ובניך בכל-לבך ובכל-נפשך:

(ג) ותיב יי אלהך ית-גלותך וירחם עליך ויתוב ויכנשנך מכל-עממא דבדך יי אלהך לתמן:

(ד) אם-יהוין גלותך בספי שמיא מתמן ויכנשנך יי אלהך ומתמן יקרבנך:

(ה) ויעלנך יי אלהך לארעא דיריתו אבהתך ותירתה ויוטב-לך ויסגינך מאבהתך:

(ו) ויעדי יי אלהך ית-טפשות לבך וית-טפשות לבך דבניך למרחם ית-יי אלהך בכל-לבך ובכל-נפשך בדיל חייך:

(ז) ויתן יי אלהך ית כל-לוטיא האלן על-בעלי דבניך ועל-סנאיך דרדפוך:

(ח) ואת תתוב ותקבל למימרא דיי ותעבד ית-כל-פקדוהי דאנא מפקד לך יומא-הון:

(ט) ויִוְתַרְנֶנּוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־וַיְדַבֵּר יְיָ בְּבֹרָא דְמַלְעִיךָ
 וּבְבֹרָא דְבַעֲיַרְךָ וּבְאֵבָא דְאַרְעֶךָ לְטָבָא אֲרִי וַיְתוּב יְיָ
 לְמַחְדֵי עֲלִיךָ לְטָב כְּמָא דְחָדִי עַל-אַבְהָתְךָ:

(י) אֲרִי תִקְבַּל לְמִימְרָא דִּינִי אֱלֹהֶיךָ לְמַטְר פְּקֻדָּהּ
 וּקְיָמוּהִי דְכַתְיָבִין בְּסִפְר אֲוִרְיָתָא הַדְּן אֲרִי תְתוּב
 לְדַחֲלָתָא דִּינִי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ: ◻

(יא) אֲרִי תִפְקֻדְתָּא הִיא דְאַנְיָא מְפַקֵּד לָךְ יוֹמָא-הַדְּן
 לֹא-מְפָרְשָׁא הִיא מִנְךָ וְלֹא רַחֲמֵי הִיא:

(יב) לֹא בְשִׁמְיָא הִיא לְמִימַר מִן יִסְק-לְנָא לְשִׁמְיָא וְיִסְבָּה
 לְנָא וְיִשְׁמַעְנָא יְתָה וְנַעֲבֹדְנָה:

(יג) וְלֹא-מַעֲבֵרָא לִימָא הִיא לְמִימַר מִן יַעֲבֹר-לְנָא לְעֵבֵר
 יִמָּא וְיִסְבָּה לְנָא וְיִשְׁמַעְנָא יְתָה וְנַעֲבֹדְנָה:

(יד) אֲרִי-קָרִיב לָךְ פְּתֻגְמָא לְחַדָּא בְּפִמְךָ וּבְלִבְךָ לְמַעֲבֹדְנָה:
 ◻

(טו) חֲזִי דִיִּהְבִּית קְדָמֶיךָ יוֹמָא-הַדְּן יְת-חֲנִינְיָא וְיְת-טְבָתָא
 וְיְת-מוֹתָא וְיְת-בִישְׁתָּא:

(טז) דְאַנְיָא מְפַקֵּד לָךְ יוֹמָא-הַדְּן לְמַרְחָם יְת-יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 לְמַהֲדָּ בְּאַרְחֻן דְתַקְנֵן קְדָמוּהִי וְלְמַטְר פְּקֻדָּהּ וּקְיָמוּהִי
 וְדִינְוָהִי וְתַחֲתִי וְתַסְגִּי וּיְבַרְכְּנֶנּוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּאַרְעָא
 דְּאֵת-עַלְל לְתַמְנָן לְמִירְתָּה:

(יז) וְאִם-יְתַפְנִי לָבָבְךָ וְלֹא תִקְבַּל וְתַטְעִי וְתַסְגֵּד לְטַעֲנַת
 עַמְמִינָא וְתַפְלַחְנִין:

(יח) חֲוִיתִי לְכוּן יוֹמָא-הַדְּן אֲרִי מִיבֵד תִּיבְדוּן לֹא-תִירְכוּן
 יוֹמִין עַל-אַרְעָא דְאֵת עֵבֵר יְת-יְיָ דְנָא לְמַעַל לְתַמְנָן
 לְמִירְתָּה:

(יט) אִסְהֵרִית בְּכוּן יוֹמָא-הַדְּן יְת-שְׁמִינָא וְיְת-אַרְעָא חֲנִינְיָא
 וּמוֹתָא יְהִבִּית קְדָמֶיךָ בְּרַכָּן וְלוֹטִין וְתַתְרַעִל בְּחִינְיָא בְּדִיל
 דְּתַחֲתִי אֵת וּבְנִיךָ:

(כ) לְמַרְחָם יְת-יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְקַבְּלָא לְמִימְרָה וְלֹא-תִקְרַבָּא
 לְדַחֲלָתָה אֲרִי הִיא חֲזִיךָ וְאַרְכוּת יוֹמֶיךָ לְמַתְבַּב עַל-אַרְעָא
 דְּקִיָּם יְיָ לְאַבְהָתְךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב לְמַתָּן לְהוּן:
 ◻

(ט) וְהוֹתִירְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־וַיְדַבֵּר יְיָ בְּפִרְי בְּטָנְךָ
 וּבְפִרְי בְּהַמְתָּהּ וּבְפִרְי אֲדָמְתָהּ לְטָבָה כִּי וַיְשׁוּב יְיָ לְשׁוֹשׁ
 עֲלֶיךָ לְטָב כְּמָא דְאַבְהָתְךָ:

(י) כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל־יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמּוֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקְתָּיו
 הַכְּתוּבָה בְּסִפְר הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי תִשׁוּב אֶל-יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 בְּכָל-לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ: ◻

(יא) כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם לֹא-נִפְלְאת
 הוּא מִמְךָ וְלֹא רַחֲמֵי הוּא:

(יב) לֹא בְשִׁמְיָם הוּא לְאֹמֹר מִי יַעֲלֶה-לְנוּ הַשְּׁמִימָה
 וְיִקְחָה לְנוּ וְיִשְׁמַעְנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָה:

(יג) וְלֹא-מַעֲבֵר לִיָּם הוּא לְאֹמֹר מִי יַעֲבֹר-לְנוּ אֶל-עֵבֵר
 הַיָּם וְיִקְחָה לְנוּ וְיִשְׁמַעְנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָה:

(יד) כִּי-קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מֵאֵד בְּפִיךָ וּבְלִבְבְּךָ לַעֲשׂוֹתוֹ:
 ◻

(טו) רְאֵה נִתְתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת-חַיִּים וְאֶת-הַטּוֹב
 וְאֶת-הַמּוֹת וְאֶת-הַרָּע:

(טז) אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְלַכַּת
 בְּדַרְכָּיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקְתָּיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחִיֵּית וּרְבִית
 וּבְרַכָּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בֹּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּה:

(יז) וְאִם-יִפְנֶה לְבָבְךָ וְלֹא תִשְׁמַע וּנְדַחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ
 לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבַּדְתָּם:

(יח) הַגִּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲבֹד תִּאבְדוּן לֹא-תִאָּרִיכוּ יָמִים
 עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת-הַיַּרְדֵּן לְבוֹא שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּה:

(יט) הַעֲרִיתִי בְּכֶם הַיּוֹם אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ הַחַיִּים
 וְהַמּוֹת נִתְתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבַחֲרַתְּ בַּחַיִּים לְמַעַן
 תַּחֲוֶה אֹתָהּ וְזָרַעְךָ:

(כ) לְאַהֲבָה אֶת-יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמּוֹעַ בְּקוֹלוֹ וּלְדַבְּקָה-בּוֹ כִּי
 הוּא חֲזִיךָ וְאַרְךָ יָמֶיךָ לְשִׁבְתָּ עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב לְתַת לָהֶם: ◻